

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1 3 9

гр. Перник, 29 юни 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в закрито съдебно заседание на двадесет и девети юни през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 207 по описа за 2012 година на Административен съд-Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е образувано по частна жалба от "Бързи кредити"ООД против протоколно определение от 31.05.2012 г. на Районен съд-Перник, постановено поНАХД№472 по описа на съда за 201 2г..

Предмет на обжалване пред първата съдебна инстанция е било наказателно постановление № 23-2303821 от 25.01. 2012г. на Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област", с което на "Бързи кредити"ООД за нарушение по чл. 127, ал. 1, т. 5 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 300 (триста) лв.

С атакувания съдебен акт, производството по делото е прекратено на основание чл. 59, ал. 3 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 416, ал. 7 от КТ, като жалбата е определена за недопустима, поради предвидената в КТ необжалваемост на наказателни постановления, с които е наложено административно наказание по чл. 415в.

Ответникът по частната жалбата Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" не взема становище.

Административен съд Перник в касационен състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, приема, че частната жалба е процесуално допустима, подадена в законоустановения срок от участващо в производството пред районен съд лице.

Разгледана по същество частната жалба е основателна. Доводите за това са следните:

Районен съд е приел, че жалбата е недопустима, поради предвидената в КТ необжалваемост на наказателни постановления, с които е наложено административно наказание по чл. 415в.. Тези съображения не се възприемат от настоящия състав.

С решение № 1 от 01.03.2012 г. по конституционно дело № 10/2011 г. Конституционният съд на Република България се произнесе по конституционосъобразността на разпоредбата на чл. 189, ал. 13 от Закона за движението по пътищата във връзка с въведената забрана за обжалване на наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително, като постанови, че санкционирането с наказателни постановления и електронни фишове е акт на правораздаване и елиминирането на достъпа до съд, който окончателно да се произнесе по него е в противоречие с принципа на правовата държава. В решението се казва още, че когато става дума за осъществяване на правораздаване, а административното наказване представлява правораздаване, съдебната защита винаги трябва да съществува като възможност и никакви съображения не могат да я изключат при положение, че съдилищата са органите, които Конституцията овластява да правораздават. Според Конституционния съд разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС - „*достъпът до съд трябва да бъде гарантиран по отношение на всяко едно наказателно обвинение*" има отношение към административното наказване, което е именно "наказателно обвинение", тъй като по общо правило разпоредбите относно административните нарушения и наказания имат своя генезис в

наказателното законодателство, като административното наказване възприема различни институти на наказателното и наказателнопроцесуалното право. При тези мотиви чл. 189, ал. 13 от ЗДвП е обявен за противоконституционен.

Предвид така цитираното тълкувателно решение на Конституционния съд, Административен съд - Перник, приема, че е необходимо да приложи по аналогия това решение в частта му, във връзка с принципната позиция относно преградата за съдебно обжалване на актове на правораздаване, каквито са наказателните, постановления, поради което намира следното:

Процесното наказателно постановление подлежи на съдебен контрол, предвид което атакуваното определение следва да бъде отменено, като делото бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по същество.

Този си извод, съдът прави по аналогия с постановеното от КС решение и мотивите му във връзка с преграждане пътя на съдебното обжалване на актове на правораздаване, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС. Това на свой ред навежда на извод, че и текста на чл. 416, ал. 7 от КТ е несъответен на КЗПЧОС. Изводът се прави на базата на основен принцип в правоприлагането, а именно - макар решението на КС да не обхваща всички случаи, в които специален закон предвижда необжалваемост пред съд на наказателни постановления, аналогичните казуси следва да се решават подобно, тъй като по логически път се прави извод как би го тълкувал КС. Отделно от това с нормата на чл. 416, ал. 7 от КТ се нарушава принципа на пропорционалност. Законодателят е създал нормата без по какъвто и да е начин да става ясно с какво се оправдава тази правна пречка, със защитата на какви други права се обосновава. При това положение следва да се приеме, че законовото ограничение на правото на жалба в разпоредбата на чл. 416, ал. 7 от КТ безспорно ограничава ефективното и надлежно упражняване на международно признатото право на справедлив процес, от безпристрастен съд, като е в нарушение и на актове на общностното право.

Предвид гореизложеното, определението на районен съд - Перник, следва да бъде отменено, като делото бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по инициирания пред него съдебен спор и решаване на делото по същество.

Мотивиран така Административен съд - Перник

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 31.05.2012 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 472 по описа на съда за 2012г, с което е прекратено производството по НАХД № 472/2012г..

ВРЪЩА ДЕЛОТО на същия състав при Районен съд - Перник за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.